

क्रौष्टु पुच्छी स्त्री क्रोष्टोः पुच्छमिव पुच्छमस्याः ङीप् । घृञ्चि-
पस्यर्णाम् (चाकुलिया) शब्दरत्ना०

क्रौष्टु फल पु० क्रोष्टोः प्रियं फलमस्य । इङ्गुदीष्टे राजनि०
क्रौष्टु विन्ना स्त्री क्रोष्टुना विन्ना प्राप्ता पुष्पाकारेण शत० ।
घृञ्चिपस्यर्णाम् (चाकुलिया) अमरः । (विराढ्याजि)
०ष्टञ्चे भरतः ।

क्रौष्टे च्त् पु० क्राष्टुः प्रिय इक्षुः घृणे० । श्वेतेचौ राजनि०
क्रौष्ट्री स्त्री क्रोष्टुजातिस्त्री क्रोष्टुस्त्वन्वत् ऋदन्तत्वात् ङीप् ।
२शृगालजातिस्त्रियाम् तत्प्रियत्वात् २श्वेतभूमिकुष्माण्डे
अमरः । शकणविदार्यां ४लाङ्गत्याम् च मेदि०

क्रौञ्च पुंस्त्री० कुश् + चार्थे प्रज्ञा० अण् । (कौचवक) वकभेदे
स्त्रियाम् अणन्तत्वात् ङीप् । “निशस्य रुदतीं क्रौञ्चिम्”
शामा० बा० २ अ० । स्त्रियां टाप् इति वदन् भरतस्त्रिन्यः ।
अजादिषु क्रुञ्चशब्दस्यैव पाठात् तदप्रवृत्तेः । २हिम-
वतः पौत्रे पर्वतभेदे “घनुर्विकल्प व्यसृजद्वाणान् श्वेते
महागिरौ । विभेद स (कार्त्तिकेयः) शरैः शैलं क्रौञ्चं
हिमवतः सुतम्” भा० व० २२४ अ० । तस्य हिमवत्पौ-
त्रत्वे ऽपि सन्नानामिप्रायेण सुतत्वोक्तिः । तस्य हिमवत्पु-
त्रमैनाकपुत्रत्वं हरिवं० १८ अ० उक्तं यथा “एतेषां
मानसी कन्या सेना नाम महागिरेः । पत्नी हिमवतः
श्रेष्ठा यस्यां सेनाक उच्यते । सेनाकस्य सुतः श्रीमान्
क्रौञ्चो नाम महागिरिः । पर्वतप्रवरः पत्नी नानारत्न-
सम्पन्नतः” । श्वीपभेदे ४ अक्षरभेदे “क्रौञ्च (श्वीपे) क्रौञ्चो
हतोदैत्यः क्रौञ्चादौ हेमकन्दरे । स्कन्देन युद्धा सुचिरं
चित्रभायी क्षुमायिना । स शैलस्तस्य दैत्यस्य ख्यातश्चित्रेण
कर्म्मणा । केतुतामगमत्तस्य नाम्ना क्रौञ्चः स उच्यते”
ऋग्वेदसंहिता । क्रौञ्चदैत्यश्च मयदानवपुत्रः यथाह
हरि० ४७ अ० “मयो ददर्श भायावी दानवान्दिवि
दानवः । स शिवाजालविततां गण्डशैलादहासिनीम् । पाद-
योत्कण्ठकूटायां कन्दराकीर्णकाननाम् सिंहव्याघ्रगणा-
कीर्णा नदनीं दैत्ययुथपैः । ईक्षाम्भगगणाकीर्णां पवना
धूर्णितद्रुमात् । निर्म्लितां स्नेन पुत्रेण क्रौञ्चेन दिवि काम-
गाम् । प्रथितां पार्ष्वतीं मायां ससृजे स समन्ततः” । “ष-
ण्मुखचरितमिव श्रूयमाणक्रौञ्चवनिताप्रलापम्, कादं
भृङ्गररीखगेराजनि० । इत्यर्हतां ध्वजभेदे ७ राक्षसभेदे च
सु० हेम० । क्रौञ्चदीपस्थानञ्च “भूमेरर्द्धं चारसिञ्जोरुदकस्य
जम्बुदीपं प्राङ्गराचार्यवर्याः । अङ्गेऽन्यस्मिन् दीपष-
ट्कुक्ष यास्ये चारक्षीराद्यम्बुधीनां निवेशः” इत्युपक्रमे

जम्बुदीपसुक्ता । “शाकं ततः शालरुममत्र कौशं क्रौञ्चं
च गोमेदकपुष्करे च । द्वयोर्द्वयोरन्तरमेकमेकं ससृद्रयो-
र्दीपसदाहरन्ति” सि० शि० उक्तम् । तद्वदतिः विष्णुपु०
“हतोदस्य ससृद्रो वै क्रौञ्चदीपेन संदतः । क्रौञ्चदीपो महा-
भाग । श्रूयताञ्चापरो महान् । कुशदीपस्य विस्ताराद्
द्विगुणो यस्य विस्तरः । क्रौञ्चदीपे द्युतिमतः पुत्राः
सप्त महात्मनः । तन्नामानि च वर्षाणि तेषाञ्चक्रे
महीपतिः । कुशलो मन्दगन्धोष्णः पीवरोऽथान्धकारकः ।
सुनिश्च दुन्दुभिश्चैव सप्तैते तत्सुता सुते ! । तत्रापि देव-
गन्धर्वसैविताः सुमनोरमाः । वर्षाचला महाबुद्धे !
तेषां नामानि मे शृणु । क्रौञ्चश्च यामनश्चैव तृतीयश्चान्ध-
कारकः । चतुर्थो हरशैलश्च स्वभाभिर्भासयन्नभः । देवाद्यत्
पञ्चमश्चैव तथाप्यः पुण्डरीकवान् । दुन्दुभिश्च महाक्रौञ्चो
द्विगुणस्ते परस्परम् । द्वीपा द्वीपेषु ये शैला यथा द्वीपानि
ते तथा । वर्षेष्वेतेषु रम्येषु वर्षशैलवरेषु च । निवसन्ति
निरातङ्गाः सह देवगणैः प्रजाः । पुष्कराः पुष्कला
धन्यास्तिष्याख्याश्च महासुते ! । ब्राह्मणाः क्षत्रिया
वैश्या मूद्राश्चाहुक्रभोदिताः । तैस्तत्र नद्यो भैवेय ! या
पीयन्ते शृणुष्व ताः । सप्त प्रधाना शतशस्तथान्याः क्षुद्र
निम्नगाः । गौरी कुशद्वती चैव सन्ध्या रात्रिर्मनोजवा ।
ख्यातिश्च पुण्डरीका च सप्तैता वर्षनिम्नगाः । तत्रापि
वर्षैर्भगवान् पुष्कराद्यैर्जनाईनः । योगी रुद्रस्वरूपस्तु
इज्यते यज्ञसन्निधौ । क्रौञ्चदीपः ससृद्रेण दधिमण्डोदकेन
च । आहतः सर्वतः क्रौञ्चदीपतल्लेन मानतः ।
दधिमण्डोदकश्चापि शाकदीपेन संदतः । क्रौञ्चदीपस्य
विस्ताराद्द्विगुण्येन महासते ! । “तथा वहिः क्रौञ्चदीपो
द्विगुणः स्वमानेन क्षीरोदेन परित उपल्लृप्तः । हतो यथा
कुशदीपो हतोदेन । यस्मिन् क्रौञ्चो नाम पर्वतराजो द्वी-
पनामनिर्वर्त्तक आस्ते । योऽसौ गृहप्रहरणोन्मथित-
स्त्रकुञ्जोऽपि क्षीरोदेनाभिषिच्यमानो भगवता वरुणेना-
भिगुप्तो विभयो वभूव । तस्मिन्निपि प्रैयत्रतो हतपृष्ठे ना-
काधिपतिः स्त्रे द्वीपे वर्षाणि सप्त विभज्य तेषु पुत्रनाम-
सु सप्त रिक्थादान् वर्षपाञ्चवैश्व स्वयं भगवतः परमक-
ल्याणयशस आह्वयभूतस्य हरेश्चरणारविन्दसुपजगाम ।
आम्बोमधुरहो मेघपृष्ठः सुधामा भ्राजिष्ठो लोहितार्थो
वनस्थतिरिति हतपृष्ठसुताः । तेषां वर्षागिरयः सप्त
सप्तैव नद्यश्चाभिख्याताः । शुक्लो वर्द्धमानो भोजन
उपवर्द्धयो नन्दो नन्दनः सर्वतोभद्र इति । अमया